

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 25 d. Nr. 21RE4-156 (AG4-95/19-2026)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės (pranešėja), Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė),
sekretorijaujant Giedriui Ranoniui,
dalyvaujant pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (duomenys neskelbtini) atstovui advokatui (duomenys neskelbtini),
atsakovės valstybės įmonės Registrų centro atstovei (duomenys neskelbtini),
trečiojo suinteresuoto asmens Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos atstovei (duomenys neskelbtini),

Komisijos 2026 m. gegužės 20 d. viešame posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinių ryšių priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (duomenys neskelbtini) skundą atsakovei valstybės įmonei Registrų centrui dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus (trečiasis suinteresuotas asmuo – Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos).

Komisija

n u s t a t ė:

uždaroji akcinė bendrovė (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Bendrovė, pareiškėja) Komisijai paduotu skundu prašo: 1) panaikinti valstybės įmonės Registrų centro (toliau – ir Registrų centras, atsakovė) 2026 m. kovo 17 d. sprendimą Nr. S-3682 (1.4 Mr) „Dėl turto arešto akto Nr. 2026004139“ (Komisijos pastaba: dokumento metaduomenų lentelėje nurodytas dokumento pavadinimas „Dėl Turto arešto aktų registro duomenų“, toliau – Sprendimas); 2) įpareigoti atsakovę per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Paaiškino, kad pateikė atsakovei 2026 m. kovo 9 d. prašymą išregistruoti iš Turto arešto aktų registro (toliau – Registras) turto arešto aktą Nr. 2026004139 (toliau – Turto arešto aktas). Reikalavimo užtikrinimo priemonė – pareiškėjos turto areštas – buvo pritaikyta Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2026 m. vasario 20 d. nutartimi, priimtoje administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Nutartis). Prašymas atsakovei buvo pateiktas remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika bei vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 147 straipsnio 6 dalimi, Turto arešto aktų registro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. kovo 5 d. nutarimu Nr. 314 (toliau – Nuostatai), 28.6.2 ir 30.1 papunkčiais. Pareiškėja Registro tvarkytojo prašė užtikrinti Turto arešto akto išregistravimą iš Registro tuo pagrindu, jog kreditorius nepateikė teismo Nutarties antstoliui vykdyti.

Sprendime atsakovė nurodė, jog duomenys apie teismo Nutartimi taikytą reikalavimo užtikrinimo priemonę – pareiškėjos turto areštą, iš Registro galės būti išbraukti ir Turto arešto aktas iš Registro galės būti išregistruotas, kai Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų

bus gauti duomenys (dokumentai) dėl minėto turto arešto išregistravimo. Pareiškėjos teigimu, Registrų centras netinkamai aiškino ir taikė įstatymus ir kitus teisės aktus, dėl ko priėmė teisės aktų reikalavimų neatitinkantį Sprendimą.

Pareiškėja paaiškino, kad teismo Nutartimi buvo tenkintas Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Agentūra) prašymas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo ir nuspręsta areštuoti atsakovės (pareiškėjos) turtą 1 599 531,68 Eur dydžio sumai. Nutartyje nėra nurodyti išsamūs areštuojamo pareiškėjai priklausančio turto duomenys. Nutarties pagrindu Registre 2026 m. vasario 20 d. buvo įregistruotas Turto arešto aktas dėl pareiškėjai priklausančio turto arešto, nurodant areštuoto turto aprašymą: „kilnojamieji daiktai, piniginės lėšos ar turtinės teisės, priklausančios atsakovui ir esančios pas atsakovą arba trečiuosius asmenis, ir / arba atsakovo nekilnojamieji daiktai 1 599 531,68 Eur dydžio sumai“.

Pareiškėja išdėstė Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 70 straipsnio 3 dalies nuostatas, reglamentuojančias reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymą, ir CPK 145 straipsnio nuostatas, reglamentuojančias laikinųjų apsaugos priemonių taikymą. Pareiškėja nurodė LVAT praktiką dėl CPK 145 ir 147 straipsnių, kuriuose reglamentuojamos laikinosios apsaugos priemonės, taikymo administracinėse bylose (LVAT nutartys, priimtose administracinėse bylose Nr. eAS-682-1062/2017, Nr. eAS-683-602/2018; Nr. eAS-863-525/2025, Nr. eAS-299-492/2025). LVAT yra išaiškinęs, kad, jeigu nagrinėjamas ginčas pagal savo pobūdį yra civilinis ginčas, ir tokioje byloje taikoma laikinoji apsauga, kaip tai suprantama pagal CPK 145 straipsnį, administracinėje byloje turėtų būti taikomos ir CPK normos, kurios reguliuoja kitus procesinius klausimus, kylančius taikant civiliniuose ginčuose taikomą laikinąją apsaugą. Arešto vykdymo tvarką ir pagrindinius taikymo principus nustato CPK, todėl klausimas dėl turto arešto sprendžiamas vadovaujantis šio kodekso nuostatomis. Kai taikomos laikinosios apsaugos priemonės, susijusios su turtu, išsamūs turto duomenys nutartyje gali būti nenurodomi, jeigu areštuojamas turto registre neregistruojamas kilnojamasis daiktas arba nutarties priėmimo dieną teismui nėra žinoma, kiek ir kokio turto turi atsakovas. Šiais atvejais asmuo, kurio prašymu taikomos laikinosios apsaugos priemonės, dėl atsakovo turto suradimo ir aprašymo turi per keturiolika dienų kreiptis į antstolį. CPK 147 straipsnio 6 dalyje taip pat yra nurodyta, jog antstolis pirminį areštuoto turto duomenų patikslinimą atlieka per keturiolika dienų nuo nutarties priėmimo vykdyti. Po pirminio patikslinimo areštuoto turto duomenys keičiami ar papildomi Sprendimų vykdymo instrukcijoje nustatyta tvarka. Per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui per keturiolika dienų neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti. Remiantis ABTĮ nuostatomis ir LVAT praktika, CPK 145 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl turto arešto vykdymo tvarkos ir pagrindinių taikymo principų yra privalomos valstybės ir kitoms institucijoms, taip pat kitiems asmenims, įskaitant Registrų centrą.

Pareiškėjos teigimu, teismo Nutartimi pritaikius reikalavimo užtikrinimo priemones – pareiškėjai priklausančio turto areštą, atitinkančias CPK 145 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 3 punkte nurodytas laikinasias apsaugos priemones, tokioms reikalavimo užtikrinimo priemonėms yra taikomos CPK 147 straipsnio 6 dalies nuostatos – per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui per keturiolika dienų neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti. Nagrinėjamu atveju keturiolikos dienų terminas suėjo 2026 m. kovo 6 d. Pareiškėjos žiniomis, Agentūra nei per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą keturiolikos dienų terminą, nei vėliau nepateikė Nutarties antstoliui vykdyti. Dėl šių priežasčių Nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės nustojo galioti, dėl ko Turto arešto aktas iš Registro turėjo būti išregistruotas 2026 m. kovo 9 d.

Pareiškėja skunde išdėstė Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymo (toliau – Įstatymas) 6 straipsnio 1 dalies, 10 straipsnio, taip pat Nuostatų 8, 11, 13, 28 punktų nuostatas. Pagal Nuostatų 28.6.2 papunktį turto arešto aktas išregistruojamas per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytus terminus nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo. Įstatymo 10 straipsnyje ir Nuostatų 28 punkte yra įtvirtinti

savarankiškai alternatyvūs turto arešto akto išregistravimo iš Registro pagrindai, iš kurių bent vienam egzistuojant Registro tvarkytojas privalo Nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais išregistruoti turto arešto aktą iš Registro. Atsižvelgiant į tai, kad Agentūra per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą keturiolikos dienų terminą nepateikė Nutarties antstoliui vykdyti, egzistuoja Nuostatų 28.6.2 papunktyje nustatytas pagrindas, įpareigojantis Registro tvarkytoją Nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais išregistruoti Turto arešto aktą iš Registro. Nuostatų 30 punkte yra nustatyta turto arešto akto išregistravimo iš Registro tvarka CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais, įskaitant ir Nuostatų 28.6.2 papunktyje nustatytu pagrindu.

Pareiškėjos teigimu, Agentūrai per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą nepateikus Nutarties antstoliui vykdyti, suėjus 14 dienų nuo Nutarties priėmimo dienos ir antstoliui nepateikus Registrui patvarkymo priimti Nutartį vykdyti, Registro tvarkytojas, vadovaudamasis Įstatymo 10 straipsnio 5 punktu, Nuostatų 28.6.2 ir 30.1 papunkčiais, turėjo pareigą Turto arešto aktą iš Registro išregistruoti 2026 m. kovo 9 d., t. y. kitą darbo dieną, suėjus 14 dienų nuo Nutarties priėmimo dienos.

Registrų centras, priimdamas skundžiamą Sprendimą, visiškai nepagrįstai ir neteisėtai vadovavosi Nuostatų 28.1 papunkčiu, kuris negali ir niekada negalėtų būti taikomas, kadangi, Agentūrai per nustatytą terminą nepateikus Nutarties antstoliui vykdyti, Nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės nustojo galioti, dėl ko joks teismo sprendimas dėl Nutartimi taikytos minėtos reikalavimo užtikrinimo priemonės panaikinimo nagrinėjamu atveju negali ir negalėtų būti priimtas. Skundžiamo Sprendimo teiginiai, kad duomenys apie Nutartimi taikytą reikalavimo užtikrinimo priemonę iš Registro neva galės būti išbraukti ir Turto arešto aktas iš Registro neva galės būti išregistruotas, kai Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų bus gauti duomenys (dokumentai) dėl minėto turto arešto išregistravimo, yra visiškai nepagrįsti ir prieštarauja Įstatyme ir Nuostatuose imperatyviai įtvirtintam savarankiškam Turto arešto akto išregistravimo iš Registro pagrindui. Sprendime nurodyta aplinkybė, kad Nutartyje nenurodytas turto arešto galiojimo terminas, neturi jokios teisinės reikšmės, kadangi Turto arešto aktas iš Registro privalo būti išregistruotas ne Nuostatų 28.4 papunktyje nustatytu pagrindu (pasibaigus turto arešto terminui), bet Nuostatų 28.6.2 papunktyje nustatytu pagrindu.

Pareiškėja atkreipė dėmesį, kad Nutartimi taikytas turto areštas iš esmės numatė, jog visų pirma turi būti areštuojamas pareiškėjos nekilnojamasis turtas ir kilnojamasis turtas, ir tik jo esant nepakankamai – gali būti areštuojamos piniginės lėšos, be kita ko, esančios ir pareiškėjos sąskaitose kredito įstaigose. Nagrinėjamu atveju, pažeidžiant Nutartį, Registro nurodymo pagrindu PLAIS sistemoje visiškai nepagrįstai pirmiausia yra pritaikyti apribojimai pareiškėjos piniginiams lėšoms kredito įstaigose, o ne pareiškėjos nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam ir kilnojamajam turtui. Dėl to yra pažeidžiami pareiškėjos teisėti interesai bei nepagrįstai ribojama pareiškėjos veikla bei galimybė naudotis piniginėmis lėšomis, esančiomis kredito sąskaitose, siekiant atsiskaityti su darbuotojais, valstybės biudžetu, kreditoriais, dėl ko kyla rizika dėl pareiškėjos gyvybingumo ir galimo nemokumo. Tuo atveju, jei Registrų centras neišregistruos iš Registro Nutartimi taikytą, tačiau šiai dienai nebegaliojančią reikalavimo užtikrinimo priemonę, dėl Registrų centro neteisėto neveikimo (be teisėto pagrindo viešame Registre registruoto viso pareiškėjos turto arešto) pareiškėjos veikla iš esmės bus paralyžiuota, dėl ko pareiškėja neabejotinai patirs nuostolių.

Atsakovė atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad Registre 2026 m. vasario 20 d. gauta teismo Nutartis, kuria, vadovaujantis ABTĮ nuostatomis, nutarta prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo tenkinti – areštuoti Bendrovės turtą 1 599 531,68 Eur dydžio sumai. Nutarties pagrindu Registre 2026 m. vasario 20 d. buvo įregistruotas Turto arešto aktas ir į Registrą įrašyti duomenys apie Bendrovei taikomą turto areštą. Nuostatų 17, 18 punktuose nurodyti Registro duomenų teikėjai.

Atsakovės nuomone, pareiškėjos atstovas nepagrįstai sutapatina laikinųjų apsaugos priemonių galiojimą procesine prasme (CPK 147 straipsnio 6 dalis), su reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo išregistravimu iš viešo registro sąlygomis, kurios yra specialiai reglamentuotos

ABTĮ. Registro tvarkytojas neturi teisės *ex officio* konstatuoti, kad teismo nutartimi taikyta priemonė „nustoją galioti“ administracinėje byloje, jeigu nėra gauti teisės aktų nustatyti duomenys iš kompetentingo duomenų teikėjo. ABTĮ 70 straipsnio norma nenustato savarankiško Registro tvarkytojo veiksmo, ji nepanaikina teismo nutarties kaip dokumento, kol nėra atitinkamo procesinio patvirtinimo. Registrų centras neatlieka procesinių vertinimų, jis veikia kaip viešojo registro tvarkytojas, kuris neturi diskrecijos vertinti proceso teisės normų taikymo ar konstatuoti teismo sprendimų galiojimo pabaigos be kompetentingos institucijos akto. Tuo tarpu civilinėje byloje, teismui taikant laikinas apsaugos priemones ir jei per teismo nustatytą terminą kreditorius nesikreipia į antstolį dėl turto suradimo ir jo aprašymo, teismo taikytos laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti vadovaujantis CPK 147 straipsnio 6 dalimi.

Įstatymo 10 straipsnyje reglamentuoti turto arešto akto išregistravimo pagrindai. Nuostatų 28.1 papunktyje nustatyta, kad turto arešto aktas iš Registro išregistruojamas remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis. ABTĮ 70 straipsnio 6 dalis nustato, kad reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti pakeistos arba panaikinamos teismo, nagrinėjančio bylą iš esmės, iniciatyva arba proceso dalyvių šiam teismui patektu pagrįstu prašymu. Reikalavimo užtikrinimo priemonės pakeičiamos arba panaikinamos teismo, nagrinėjančio bylą iš esmės, nutartimi.

Registro tvarkytojas negavo teisės aktų nustatyta tvarka dokumentų (duomenų) dėl Turto arešto akto išregistravimo, todėl neturėjo nei faktinio, nei teisinio pagrindo išregistruoti minėtą Turto arešto aktą. Pareiškėjos nurodyta LVAT praktika (administracinėje byloje Nr. eAS-299-492/2025) netaikoma šioje byloje, kadangi joje buvo nagrinėjamas teismo procesinis klausimas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, ne Registro tvarkytojo veiksmai ir ne Registro tvarkytojo kompetencijos ribos taikant reikalavimo užtikrinimo priemonę. LVAT nepasisakė, kad Registro tvarkytojas gali pats konstatuoti reikalavimo užtikrinimo priemonių pasibaigimą, todėl pareiškėjos išvada yra teisiškai klaidinga.

Atsižvelgdama į tai, kad teismo Nutartimi administracinėje byloje taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė taikoma ABTĮ įtvirtintais pagrindais, minėtoje Nutartyje nenurodytas turto arešto galiojimo terminas, bei vadovaudamasi Įstatymo 10 straipsnio 1 dalimi, Nuostatų 17, 18, punktais, 28.1 papunkčiu, atsakovė nurodė, kad duomenys apie Nutartimi taikytą reikalavimo užtikrinimo priemonę iš Registro gali būti išbraukti ir Turto arešto aktas iš Registro galės būti išregistruotas, kai Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų bus gauti duomenys (dokumentai) dėl minėto turto arešto išregistravimo. Registrų centras veikė išimtinai jam suteiktos kompetencijos ribose, todėl priėmė pagrįstą bei teisėtą Sprendimą, kurio naikinti nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Agentūra atsiliepiu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Paaikšino, kad Agentūra 2026 m. vasario 4 d. priėmė sprendimą Nr. SP1-28 „Dėl susidariusios skolos grąžinimo“, kuriuo vadovaujantis pareiškėja privalo grąžinti susidariusią 1 599 531,68 Eur skolą dėl nustatytų pažeidimų. Agentūra 2026 m. vasario 13 d. prašymu dėl skolos ir palūkanų priteisimo bei reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo ir turto arešto įregistravimo Registre kreipėsi į Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmus. Teismo Nutartimi nutarta taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – areštuoti pareiškėjai nuosavybės teise priklausančią turtą. Pareiškėja pateikė LVAT atskirąjį skundą, kuriuo nesutiko su jos atžvilgiu taikytomis reikalavimo užtikrinimo priemonėmis ir prašė LVAT panaikinti teismo Nutartimi taikytas reikalavimo užtikrinimo priemones. LVAT 2026 m. balandžio 8 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) nutarė pareiškėjos atskirąjį skundą atmesti kaip nepagrįstą ir paliko galioti teismo Nutartį.

Iš pareiškėjos Komisijai pateikto skundo yra matoma, jog pareiškėja laiko, kad tarp Agentūros ir pareiškėjos kilęs ginčas yra civilinių santykių srityje, o ne administracinių santykių

srityje, nors tarp pareiškėjos ir Agentūros yra susiklostę būtent administraciniai santykiai. Agentūra pažymėjo, kad tarp visų paramos gavėjų ir Agentūros susiklostę santykiai yra išskirtinai administraciniai, o ne civiliniai. Taip ir šiuo atveju, paramos sutartis su pareiškėja pagal 2019 m. liepos 31 d. paraišką Nr. (duomenys neskelbtini) buvo sudaryta viešosios teisės reguliavimo srityje, administracinės teisės normų pagrindu, sutarties vykdymo bei pasibaigimo teisinį režimą nustato administracinės teisės normos, o šalys sutarties sąlygų pasirinkti negali, t. y. paramos sutartis yra administracinė sutartis. Analogiškas aiškinimas formuojamas ir teismų praktikoje.

Agentūra kreipėsi į teismą prašydama taikyti ne laikinąsias apsaugos priemones pagal CPK 147 straipsnį, o būtent reikalavimo užtikrinimo priemones pagal ABTĮ 70 straipsnį. Agentūra kreipėsi į teismą su prašymu dėl skolos priteisimo ir reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, kadangi ABTĮ nenumato galimybės kreiptis tik dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, nes gali būti kreipiamasi tik su pagrindiniu reikalavimu, t. y. su prašymu dėl skolos priteisimo. ABTĮ, skirtingai nei CPK, nenumato galimybės kreiptis tik dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, o CPK 144 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodoma, kad laikinosios apsaugos priemonės gali būti taikomos tiek nepareiškus ieškinio, tiek ir bet kurioje civilinio proceso stadijoje šiame skirsnyje nustatyta tvarka.

ABTĮ 1 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad nagrinėdamas bylas, administracinis teismas vadovaujasi šio įstatymo normomis, taip pat CPK normomis, kai šis įstatymas jas tiesiogiai nurodo. Agentūra prašyme dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo rėmėsi būtent ABTĮ 70 straipsniu, o įvertinus šį straipsnį yra aiškiai matoma, kad nėra jokios nuorodos į CPK. ABTĮ 70 straipsnio 4 dalyje aiškiai numatyta, kad dėl reikalavimo užtikrinimo teismas arba teisėjas priima nutartį, kurioje nurodo jos įvykdymo tvarką ir būdą – šiuo atveju teismas, priimdamas Nutartį, aiškiai nurodė, jog taikomos reikalavimo užtikrinimo priemonės, o Nutartis pateikiama Registrų centrui vykdyti – įregistruoti nutartį Registre.

Teismo Nutartis visiškai atitinka ABTĮ 70 straipsnio 4 dalį, nes Nutartyje konkrečiai nurodyta jos įvykdymo tvarka ir būdas. Atitinkamai, palyginus CPK reglamentuotas laikinąsias apsaugos priemones ir ABTĮ reglamentuojamas reikalavimo užtikrinimo priemones, matomas skirtumas dėl nutarties pateikimo antstoliui, o tai turi aiškią ir tiesioginę sąsają su Nuostatų 28.1 papunkčiu, kur numatyta, jog turto arešto aktas išregistruojamas remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis. Taigi, vadovaujantis ABTĮ 70 straipsniu ir Nuostatų 28.1 papunkčiu, teismo Nutartimi taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės galios iki tol, kol bus priimta nauja teismo nutartis. Šiuo atveju Agentūra neprašė taikyti laikinųjų apsaugos priemonių pagal CPK, o būtent prašė taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones pagal ABTĮ.

Pagal LVAT praktiką, nutartis dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taip pat buvo pateikta Registro tvarkytojui, ko iš esmės ir prašė Agentūra. Todėl šiuo atveju Agentūrai aktualus yra arešto įregistravimas Registre, o ne turto aprašas, kurį atlieka antstolis. Taigi, vadovautis civilinius santykius reglamentuojančiu CPK nėra jokio teisinio pagrindo, nes ginčo atveju aktualus ABTĮ. Agentūra visiškai sutinka su atsakovės atsiliepime pateikta pozicija, t. y. Registro tvarkytojas neturi teisės *ex officio* konstatuoti, kad teismo nutartimi taikyta priemonė nustojo galioti administracinėje byloje, jeigu nėra gauti teisės aktų nustatyti duomenys iš kompetentingo duomenų teikėjo.

Administracinėse bylose (kitai nei civilinėse), reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti taikomos iki atskiros teismo nutarties priėmimo ir patys administraciniai teismai plačiai taiko tokią praktiką. Terminas „iki atskiros teismo nutarties priėmimo“ reiškia, kad areštas yra terminuotas tol, kol teismas priims kitą procesinį sprendimą, panaikinantį ar pakeičiantį šią priemonę. Tai reiškia, kad turto areštas galioja neterminuotai (nuo jo pritaikymo momento), kol neįvyksta vienas iš šių įvykių: galutinio teismo sprendimo įsiteisėjimas; atskiros nutarties priėmimas. Teismas, kaip duomenų teikėjas, ir informuoja tiek apie taikomas reikalavimo užtikrinimo priemones, tiek apie atskiras nutartis (jei tokios yra priimanamos) dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo pabaigos.

Agentūros vertinimu, jei šiuo atveju teismas Nutartyje nurodė, kad nutartis teikiama vykdyti Registrų centrui (Registru), tai ir yra galutinė vykdymo tvarka. ABTĮ nenumato prievolės

dubliuoti teismo veiksmus kreipiantis į antstolį, tuo labiau, kad administraciniai teismai aiškiai pabrėžia, kad reikalavimo užtikrinimo priemonės galioja tol, kol nėra priimtos kitokios teismo nutarties. Šiuo atveju yra aktualus būtent Nuostatų 28.1 papunktis, kur numatyta, kad turto arešto aktas išregistruojamas remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis – šiuo atveju teismas priėmė Nutartį, o LVAT nutartimi ją patvirtino, atitinkamai, kol teismas nepriims nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių pakeitimo ar panaikinimo, atsakovė neturi pagrindo išregistruoti arešto.

Skundas atmestinas.

Nagrinėjamoje byloje sprendžiamas ginčas dėl Registrų centro Sprendimo teisėtumo ir įpareigojimo atlikti pareiškėjos skunde nurodytus veiksmus.

Bylos duomenimis nustatyta, kad Agentūra 2026 m. vasario 4 d. priėmė sprendimą Nr. SP1-28 „Dėl susidariusios skolos grąžinimo“, kuriuo siūloma Bendrovei taikyti 1 599 531,68 Eur paramos susigrąžinimo sankciją, nutraukiant paramos sutartį.

Agentūra 2026 m. vasario 13 d. prašymu kreipėsi į Regionų administracinį teismą, prašydama priteisti iš Bendrovės Agentūros naudai 1 599 531,68 Eur skolą ir 5 procentų metines palūkanas už pavėluotas grąžinti lėšas. Agentūra taip pat prašė teismo taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – Bendrovės turtui bei piniginiams lėšoms taikyti turto areštą 1 599 531,68 Eur dydžio sumai, leidžiant Bendrovei iš areštuotų sąskaitų atsiskaityti su Agentūra, bei šį areštą įregistruoti Registre.

Regionų administracinis teismas 2026 m. vasario 20 d. Nutartimi, be kita ko, nutarė tenkinti pareiškėjos (Agentūros) prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo ir areštuoti Bendrovės turtą 1 599 531,68 Eur dydžio sumai, taikant: kilnojamųjų daiktų, piniginių lėšų ar turtinių teisių, priklausančių atsakovui ir esančių pas atsakovą arba trečiuosius asmenis, areštą; ir / arba Bendrovės nekilnojamojo daikto areštą, jį įregistruojant Registre, leidžiant iš areštuotų sąskaitų atsiskaityti su Agentūra.

Registre 2026 m. vasario 20 d. Nutarties pagrindu buvo įregistruotas Turto arešto aktas. Turto arešto akte, be kita ko, nurodyta: asmuo, kurio turtas areštuojamas – Bendrovė; areštuotas turtas – kilnojamieji daiktai, piniginės lėšos ar turtinės teisės, priklausančios Bendrovei ir esančios pas Bendrovę arba trečiuosius asmenis, ir / arba Bendrovės nekilnojamieji daiktai 1 599 531,68 Eur dydžio sumai; turto arešto pagrindai – ABTĮ 12 straipsnis, 33 straipsnio 1 dalis, 56 straipsnio 4 dalis, 67 straipsnio 1 ir 2 dalis, 70 straipsnis, 107 straipsnio 1 dalis (2026 m. balandžio 8 d. Registro išrašo duomenys).

Pareiškėja Registrų centrui pateikė 2026 m. kovo 9 d. Prašymą išregistruoti turto arešto aktą identifikavimo kodas 2026004139 (toliau – ir Prašymas), kuriuo prašė užtikrinti Turto arešto akto išregistravimą iš Registro tuo pagrindu, jog kreditorius nepateikė teismo Nutarties antstoliui vykdyti. Prašyme nurodė, kad teismo Nutartimi yra paskirta ABTĮ 70 straipsnio 3 dalies 4 punkte nustatyta kita teismo taikoma priemonė – Bendrovei priklausančio turto areštas, Nutartyje nenurodant išsamių areštuojamo Bendrovei nuosavybės teise priklausančio turto duomenų, t. y. Nutartyje nurodant tik arešto vykdymo tvarką. Pareiškėja Prašyme išsamiai išdėstė LVAT 2025 m. vasario 5 d. nutartyje, priimtoje administracinėje byloje Nr. eAS-299-492/2025, pateiktus išaiškinimus. Teismui Nutartimi pritaikius reikalavimo užtikrinimo priemonę – Bendrovės turto areštą, atitinkantį CPK 145 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 3 punkte nurodytas laikinasias apsaugos priemones, tokioms reikalavimo užtikrinimo priemonėms yra taikomos CPK 147 straipsnio 6 dalies nuostatos – per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui per keturiolika dienų neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti. Agentūra per keturiolika dienų nepateikė Nutarties antstoliui vykdyti. Nutartimi pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės nustojo galioti, dėl ko, vadovaujantis Nuostatų 30.1 papunkčio pagrindu, Turto arešto aktas turi būti išregistruotas 2026 m. kovo 9 d. Pareiškėja pažymėjo, kad, pažeidžiant Nutartį, Registro nurodymo pagrindu PLAIS sistemoje yra nepagrįstai pritaikyti apribojimai Bendrovės piniginiams lėšoms banko sąskaitose, o ne Bendrovės nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam ir

kilnojamajam turtui, tokiu būdu akivaizdžiai pažeidžiant Bendrovės interesus bei nepagrįstai ribojama Bendrovės veikla bei galimybė naudotis piniginėmis lėšomis, esančiomis banko sąskaitose, atsiskaityti su darbuotojais, valstybės biudžetu, kreditoriais, dėl ko kyla rizika dėl Bendrovės nemokumo. Pareiškėja nurodė, kad, nustojus galioti Nutartimi pritaikytai reikalavimo užtikrinimo priemonei, Registrų centras privalo Nuostatuose nustatyta tvarka išregistruoti iš Registro šią nebegaliojančią laikinąją apsaugos priemonę.

Atsakovė ginčijamu Sprendimu netenkino pareiškėjos Prašymo. Nurodė, kad teismo Nutarties pagrindu Registre 2026 m. vasario 20 d. buvo įregistruotas Turto arešto aktas ir į Registrą įrašyti duomenys apie Bendrovės turto areštą. Išdėstė Nuostatų 17, 18 punktų, 28.1 papunkčio, ABTĮ 70 straipsnio 6 dalies nuostatas. Nurodė, kad Registro 2025 m. kovo 16 d. duomenimis, Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų nebuvo gauti dokumentai (duomenys) dėl Turto arešto akto išregistravimo. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad teismo Nutartimi taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė taikoma ABTĮ įtvirtintais pagrindais, minėtoje Nutartyje nenurodytas turto arešto galiojimo terminas, bei vadovaudamasi Įstatymo 10 straipsnio 1 dalimi, Nuostatų 17, 18, punktais, 28.1 papunkčiu, atsakovė informavo, kad duomenys apie Nutartimi taikytą reikalavimo užtikrinimo priemonę – Bendrovės turto areštą, iš Registro galės būti išbraukti ir Turto arešto aktas iš Registro galės būti išregistruotas, kai Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų bus gauti duomenys (dokumentai) dėl minėto turto arešto išregistravimo.

Pareiškėja prašo panaikinti Sprendimą kaip neatitinkantį teisės aktų reikalavimų ir priimtą pažeidžiant pagrindines procedūras ir taisykles, turėjusias užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Turto arešto aktų išregistravimo iš Registro tvarką reglamentuoja Įstatymas ir Nuostatai. Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Registre registruojami teismų, antstolių, prokurorų, Valstybinės mokesčių inspekcijos, kitų valstybės institucijų ir pareigūnų turto arešto aktai, kuriais įstatymų nustatytais pagrindais ir tvarka laikinai priverstinai apribojamos teisės į Lietuvos Respublikoje esantį turtą, jį areštuojant. Pagal Įstatymo 7 straipsnio 2 dalį turto arešto aktus registruoja Registro tvarkytojas Nuostatų nustatyta tvarka.

Įstatymo 10 straipsnis numato, kad turto arešto aktas (jo pakeitimas) išregistruojamas iš Registro Nuostatų nustatyta tvarka: 1) remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis; 2) remiantis turto pardavimo (perdavimo išieškotojui) akto duomenimis, kai turtas parduotas (perduotas išieškotojui) CPK nustatyta tvarka; 3) remiantis CPK 150 straipsnio 3 dalyje numatytu antstolio pranešimu apie laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pabaigą; 4) pasibaigus turto arešto terminui; 5) CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais; 6) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.927 straipsnio 3 dalyje numatytu atveju; 7) kai Lietuvos Respublikos, Europos Sąjungos valstybių narių ir (ar) Europos ekonominės erdvės valstybių, kitų valstybių juridinis asmuo, juridinio asmens statuso neturintis subjektas, jo filialas ar atstovybė, Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas kaip skolininkas ar areštuojamo turto savininkas, yra išregistruotas iš Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro; 8) kai Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas areštuotas turtas yra netinkamai identifikuotas, nepateikti (pateikti ne visi) Nuostatuose nurodyti turtą identifikuojantys duomenys, nepateiktas turto registro suteiktas identifikavimo kodas (jeigu turtas registruotas viešame registre), išskyrus CPK ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytus atvejus, kuriais išsamūs turtą identifikuojantys duomenys gali būti nenurodyti.

Įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad Registro tvarkytojas atsisako įregistruoti turto arešto aktą (jo pakeitimus) ar jį išregistruoti, jeigu: 1) nepateikti Nuostatuose nurodyti duomenys Nuostatų nustatyta tvarka; 2) turto arešto aktą priėmė (pakeitė) ar procesinį dokumentą dėl turto arešto panaikinimo surašė neįgaliotas asmuo; 3) pateiktas dokumentas, keičiantis turto arešto aktą, kuris Registre nebuvo įregistruotas arba yra išregistruotas, pateiktas dokumentas dėl turto arešto, kuris nebuvo įregistruotas arba yra išregistruotas, panaikinimo arba tas pats dokumentas pateikiamas pakartotinai; 4) vykdyti pateikta neįsiteisėjusi teismo nutartis (sprendimas), išskyrus teisės aktuose

nustatytus skubaus teismo nutarties (sprendimo) vykdymo atvejus. To paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad atsisakymas įregistruoti turto arešto aktą (jo pakeitimus) ar jį išregistruoti įforminamas ir pateikiamas turto arešto aktą (turto arešto akto pakeitimą ar turto arešto akto panaikinimą patvirtinantį dokumentą) priėmusiai institucijai ar pareigūnui Nuostatų nustatyta tvarka.

Nuostatų 8 punktas numato, kad Registro tvarkytoja yra valstybės įmonė Registrų centras (toliau – Registro tvarkytojas).

Nuostatų 17 punkte nurodyta, kad Registro duomenų teikėjai yra teismai, antstoliai, prokurorai, Valstybinė mokesčių inspekcija, Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Lietuvos bankas, kitos valstybės institucijos ir pareigūnai, turintys teisę areštuoti turtą.

Nuostatų 28 punkte nustatyta, kad turto arešto aktas iš Registro išregistruojamas: 28.1. remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis; 28.2. remiantis turto pardavimo (perdavimo išieškotojui) akto duomenimis, kai turtas parduotas (perduotas išieškotojui) CPK nustatyta tvarka; 28.3. remiantis CPK 150 straipsnio 3 dalyje nurodytu antstolio pranešimu apie laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pabaigą; 28.4. pasibaigus turto arešto terminui; 28.5. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.927 straipsnio 3 dalyje nustatytu atveju; 28.6. CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais: 28.6.1. antstoliui pateikus turto aprašą ar kitą dokumentą, kuriuo tikslinami areštuoto turto duomenys, pagal teismo nutartį įrašyti duomenys, susiję su neidentifikuoto turto areštu, išbraukiami ir į Registrą įrašomi turto apraše ar kitame antstolio dokumente nurodyto turto duomenys; 28.6.2. per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytus terminus nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo; 28.7. kai juridinis asmuo, Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas kaip skolininkas ar areštuojamo turto savininkas, yra išregistruotas iš Juridinių asmenų registro; 28.8. kai Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas areštuotas turtas yra netinkamai identifikuotas, nepateikti (pateikti ne visi) Nuostatuose nurodyti turtą identifikuojantys duomenys, nepateiktas turto registro (jeigu turtas įregistruotas viešame registre) ar valstybės informacinės sistemos suteiktas identifikavimo kodas, išskyrus CPK ir Baudžiamojo proceso kodekse nustatytus atvejus, kuriais išsamūs, turtą identifikuojantys duomenys gali būti nenurodyti.

Pagal Nuostatų 29 punktą, turto arešto aktai išregistruojami ne vėliau kaip per 8 darbo valandas nuo tada, kai Registro tvarkytojas gauna turto arešto akto panaikinimo faktą patvirtinančius dokumentus ar duomenis.

Pagal Nuostatų 30 punktą, CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais turto arešto aktas išregistruojamas kitą darbo dieną: 30.1. suėjus 14 dienų nuo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo priėmimo dienos, jeigu Registrui nepateikiamas antstolio patvarkymas priimti šią nutartį vykdyti; 30.2. suėjus 14 dienų nuo dienos, kai antstolis priėmė nutartį vykdyti, jeigu jis nepatiksline pirminio areštuoto turto duomenų.

Nagrinėjamu atveju pareiškėja prašė atsakovės išregistruoti iš Registro Turto arešto aktą, vadovaudamasi Nuostatų 28.6.2 ir 30.1 papunkčiais, savo prašymą motyvuodama tuo, kad Agentūra per keturiolikos dienų terminą nepateikė teismo Nutarties antstoliui vykdyti. Pareiškėjos teigimu, teismui Nutartimi pritaikius reikalavimo užtikrinimo priemonę – Bendrovės turto areštą, atitinkantį CPK 145 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 3 punkte nurodytas laikinasias apsaugos priemones, tokioms reikalavimo užtikrinimo priemonėms yra taikomos CPK 147 straipsnio 6 dalies nuostatos – per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui per keturiolika dienų neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti.

Reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymą administracinėse bylose reglamentuoja ABTĮ nuostatos. ABTĮ 1 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad nagrinėdamas bylas, administracinis teismas vadovaujasi šio įstatymo normomis, taip pat CPK normomis, kai šis įstatymas jas tiesiogiai nurodo.

ABTĮ 70 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teismas arba teisėjas proceso dalyvių motyvuotu prašymu arba savo iniciatyva gali imtis priemonių reikalavimui užtikrinti. Reikalavimas gali būti užtikrinamas bet kurioje proceso stadijoje, jeigu proceso dalyvis tikėtinau pagrindžia reikalavimo

pagrįstumą ir nesiėmus užtikrinimo priemonių gali būti padaryta neatitaisoma arba sunkiai atitaisoma didelė žala. Jeigu yra šioje dalyje nurodyti pagrindai, reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti taikomos ir tais atvejais, kai būtina laikinai sureguliuoti padėtį, susijusią su ginčytiniais teisiniais santykiais.

Pagal ABTĮ 70 straipsnio 3 dalį reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti: 1) draudimas atlikti tam tikrus veiksmus; 2) išieškojimo pagal vykdomąjį dokumentą sustabdymas; 3) ginčijamo individualaus teisės akto, taip pat ir suteikiančio kitam asmeniui (ne pareiškėjui) subjektines teises, galiojimo laikinas sustabdymas; 4) kitos teismo ar teisėjo taikomos priemonės. Dėl reikalavimo užtikrinimo teismas arba teisėjas priima nutartį, kurioje nurodo jos įvykdymo tvarką ir būdą (ABTĮ 70 straipsnio 4 dalis).

ABTĮ 70 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti pakeistos arba panaikinamos teismo, nagrinėjančio bylą iš esmės, iniciatyva arba proceso dalyvių šiam teismui patektu pagrįstu prašymu. Kai teismo taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės apriboja, pažeidžia ar suvaržo byloje nedalyvaujančių asmenų teises, šie asmenys turi teisę bylą iš esmės nagrinėjančiam teismui pateikti prašymus pakeisti arba panaikinti jiems taikytas reikalavimo užtikrinimo priemones. Reikalavimo užtikrinimo priemonės pakeičiamos arba panaikinamos teismo, nagrinėjančio bylą iš esmės, nutartimi.

Laikinių apsaugos priemonių taikymo tvarka yra reglamentuota CPK XI skyriaus penktajame skirsnyje. CPK 145 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad laikinosios apsaugos priemonės, be kita ko, gali būti: atsakovo nekilnojamojo daikto areštas (1 punktas); kilnojamųjų daiktų, piniginių lėšų ar turtinių teisių, priklausančių atsakovui ir esančių pas atsakovą arba trečiuosius asmenis, areštas (3 punktas).

Pagal CPK 147 straipsnio 6 dalį, kai taikomos laikinosios apsaugos priemonės susijusios su turtu, išsamūs turto duomenys nutartyje gali būti nenurodomi, jeigu areštuojamas turto registre neregistruojamas kilnojamas daiktas arba nutarties priėmimo dieną teismui nėra žinoma, kiek ir kokio turto turi atsakovas. Šiais atvejais asmuo, kurio prašymu taikomos laikinosios apsaugos priemonės, dėl atsakovo turto suradimo ir aprašymo turi per keturiolika dienų kreiptis į antstolį. Antstolis pirminį areštuoto turto duomenų patikslinimą atlieka per keturiolika dienų nuo nutarties priėmimo vykdyti. Po pirminio patikslinimo areštuoto turto duomenys keičiami ar papildomi Sprendimų vykdymo instrukcijoje nustatyta tvarka. Per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui per keturiolika dienų neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti.

LVAT yra išaiškinęs, kad ABTĮ 70 straipsnyje įtvirtintos reikalavimo užtikrinimo priemonės – laikinoji apsauga administraciniame ginče asmeniui, kuris ginčija administracinį sprendimą, ir CPK 145 straipsnyje laikinosios apsaugos priemonės, taikomos nagrinėjant civilinius ginčus, yra skirtingo teisinio pobūdžio, yra skirtingi jų tikslai ir taikymo pagrindai, taigi tai yra skirtingi dalykai. Todėl, jeigu nagrinėjant bylą administraciniame teisme, nagrinėjamas ginčas pagal savo pobūdį yra civilinis ginčas, ir tokioje byloje taikoma laikinoji apsauga, kaip tai suprantama pagal CPK 145 straipsnį, administracinėje byloje turėtų būti taikomos ir CPK normos, kurios reguliuoja kitus procesinius klausimus, kylančius taikant civiliniuose ginčiuose taikomą laikinąją apsaugą. Būtent, jeigu administraciniame ginče yra taikoma viena iš CPK 145 straipsnyje nustatytų laikinosios apsaugos priemonių, turi būti laikomasi visų tokių laikinosios apsaugos priemonei nustatytų taisyklių, kurios nustato jos taikymo mastą, vykdymo tvarką ir kitus klausimus (žr., pvz., LVAT 2018 m. spalio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-683-602/2018, 2024 m. liepos 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-476-520/2024, 2025 m. spalio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1309-520/2025). Arešto vykdymo tvarką ir pagrindinius taikymo principus nustato CPK, todėl klausimas dėl turto arešto sprendžiamas vadovaujantis šio kodekso nuostatomis (žr., pvz., LVAT 2017 m. rugpjūčio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-682-1062/2017).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, aiškindamas CPK 147 straipsnio 6 dalies nuostatą, yra konstatavęs, kad šioje normoje reglamentuojamas laikinosios apsaugos priemonės turto arešto, jeigu teismo nutartyje nenurodytas konkretus areštuojamas turtas, galiojimas laiko atžvilgiu. Laikinoji

apsaugos priemonė – turto areštas, kai nenurodytas areštuotas turtas, galioja keturiolika dienų nuo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo priėmimo dienos, jeigu per šį laiką į antstolį nesikreipiama ir nepatikslinami areštuoto turto duomenys. Šiuo atveju laikinosios apsaugos priemonės galiojimo pabaiga nesiejama su teismo nutarties panaikinimu ar pakeitimu, bet pasibaigia įstatymo pagrindu esant jame nurodytai aplinkybei. Nurodomoje CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatyta išlyga reiškia, kad teismui priėmus nutartį taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl turto arešto, bet asmeniui, kurio prašymu jos taikytos, nesikreipus į antstolį ir nepatikslinus areštuoto turto duomenų – jos galioja keturiolika dienų nuo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo priėmimo dienos, o vėliau jos negalioja (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. spalio 16 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-488/2013).

Vadovaujantis aptartu teisiniu reglamentavimu, administracinėse bylose reikalavimo užtikrinimo priemonės taikomos teismo nutartimi ABTĮ nustatyta tvarka. Nagrinėdamas administracines bylas, teismas vadovaujasi ABTĮ normomis, taip pat CPK normomis, kai ABTĮ jas tiesiogiai nurodo. Remiantis aptarta LVAT praktika, administracinėje byloje pritaikius vieną iš CPK 145 straipsnyje nustatytų laikinųjų apsaugos priemonių, vadovaujamasi šią laikinąją apsaugos priemonę reglamentuojančiomis CPK normomis, tačiau tik tuo atveju, kai nagrinėjamas ginčas pagal savo pobūdį yra civilinis ginčas.

Kaip minėta, Įstatymo 10 straipsnyje nurodyta, kad turto arešto aktas išregistruojamas iš Registro Nuostatų nustatyta tvarka. Nuostatų 28.6 papunktis numato, kad turto arešto aktas iš Registro išregistruojamas CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais, tačiau Nuostatai nesuteikia Registro tvarkytojui teisės vertinti, ar konkrečioje administracinėje byloje tarp šalių susiklosčiusiems teisiniams santykiams taikytinos CPK normos, taip pat konstatuoti, kad teismo nustatyta reikalavimo užtikrinimo priemonė (turto areštas) nustojo galioti CPK 147 straipsnio 6 dalies pagrindu.

LVAT praktikoje pripažįstama, kad Registrų centro veikla pagal savo pobūdį yra viešojo administravimo veikla, todėl šiuose teisiniuose santykiuose Registrų centras laikomas viešojo administravimo subjektu. Viešojoje teisėje galioja teisėtumo ir teisinio apibrėžtumo principai, kurie Registrų centrą įpareigoja veikti tik įstatymo jam suteiktų įgaliojimų ribose (*intra vires*) (žr., pvz., LVAT 2005 m. rugsėjo 21 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A¹⁴-1166/2005, 2017 m. vasario 27 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁶⁰⁰-442/2017). Veikimas viršijant kompetencijos ribas (*ultra vires*) yra pagrindas viešojo administravimo subjekto aktą pripažinti neteisėtu. Viešojo administravimo subjektas turi tik tuos įgalinimus, kurie jam konkrečiai suteikti, plečiamas kompetencijos aiškinimas – negalimas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugpjūčio 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-1660/2012). Viešojo administravimo subjekto atlikti viešojo administravimo veiksmai, viršijant jam suteiktus įgaliojimus, taip pat ir administracinių aktų leidimas, viršijant suteiktą kompetenciją, laikytini neteisėtais, ir toks pažeidimas laikytinas esminiu, sudarančiu savarankišką pagrindą panaikinti priimtą administracinį aktą (žr., pvz., LVAT 2022 m. birželio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-492-789/2022, 2022 m. rugsėjo 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-510-502/2022).

Pažymėtina, kad administracinėse bylose reikalavimo užtikrinimo priemonės taikomos vadovaujantis ABTĮ nuostatomis. Nutartyje dėl reikalavimo užtikrinimo priemonės taikymo nurodoma nutarties įvykdymo tvarka ir būdas (ABTĮ 70 straipsnio 4 dalis). Reikalavimo užtikrinimo priemonės pakeičiamos arba panaikinamos teismo, nagrinėjančio bylą iš esmės, nutartimi (ABTĮ 70 straipsnio 6 dalis). Bylos medžiagos duomenimis, Registrų centras iš Nuostatų 17 punkte nurodytų Registro duomenų tiekėjų negavo jokių dokumentų ar duomenų dėl teismo Nutartimi pritaikyto turto arešto panaikinimo ar negaliojimo. Teismo Nutartyje nenurodytas reikalavimo užtikrinimo priemonės galiojimo terminas. Taip pat teismo Nutartyje nenurodyta, kad Agentūrai per keturiolika dienų nepateikus nutarties antstoliui vykdyti, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti. Kaip minėta, Nuostatai nesuteikia teisės Registro tvarkytojui pačiam konstatuoti, kad administracinėje byloje teismo taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė nustojo galioti įstatymo pagrindu. Registrų centras turėjo teisę veikti tik tose ribose, kokias jam apibrėžė įstatymų leidėjas. Priešingu atveju Registrų centras viršytų savo kompetenciją ir jo priimtas sprendimas negalėtų būti pripažintas teisėtu.

Byloje esantys įrodymai taip pat patvirtina, kad Bendrovė pateikė LVAT 2026 m. kovo 2 d. atskirąjį skundą, kuriuo prašė: panaikinti Regionų administracinio teismo Nutartį dalyje, kuria buvo nuspręsta tenkinti Agentūros prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo ir išspręsti klausimą iš esmės – atmesti Agentūros prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo. LVAT 2026 m. balandžio 8 d. nutartimi, priimta administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini), atmetė Bendrovės atskirąjį skundą ir Regionų administracinio teismo Nutartį paliko nepakeistą.

Taigi, LVAT, nagrinėdamas pareiškėjos 2026 m. kovo 2 d. atskirąjį skundą, vertino Nutarties dalies, kuria tenkintas Agentūros prašymas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, teisėtumą ir pagrįstumą. LVAT nelaikė, kad teismo Nutartimi Bendrovės atžvilgiu pritaikytas turto areštas nustojo galioti CPK 147 straipsnio 6 dalies pagrindu. Tuo atveju, jeigu būtų laikoma, kad Nutartimi pritaikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė nustojo galioti įstatymo pagrindu, apeliacinis procesas dėl atitinkamos Nutarties dalies teisėtumo ir pagrįstumo būtų nebetikslingas, nes nebūtų apeliacijos objekto. Tuo tarpu LVAT, išnagrinėjęs atskirąjį skundą, 2026 m. balandžio 8 d. nutartimi skundžiamą teismo Nutartį paliko nepakeistą.

Akcentuotina, kad nagrinėjamu atveju reikalavimo užtikrinimo priemonė (Bendrovės turto areštas) buvo pritaikyta administracinėje byloje. Įstatymas ir Nuostatai nesuteikia Registro tvarkytojui teisės vertinti, ar administracinėje byloje teismo Nutartimi pritaikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė nustojo galioti CPK 147 straipsnio 6 dalies pagrindu. Atsižvelgiant į tai, teismo Nutartimi pritaikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė galėtų būti išregistruota iš Registro tik Registro tvarkytojui gavus turto arešto panaikinimo (negaliojimo) faktą patvirtinančią teismo nutartį (Nuostatų 28.1 papunktis, 29 punktas). Darytina išvada, kad atsakovė pagrįstai ir teisėtai, vadovaudamasi Įstatymo 10 straipsnio 1 dalimi, Nuostatų 17, 18, punktais, 28.1 papunkčiu, ginčijamu Sprendimu atsisakė išregistruoti Turto arešto aktą iš Registro.

Dėl pareiškėjos skundo argumento, kad pažeidžiami pareiškėjos teisėti interesai bei nepagrįstai ribojama pareiškėjos veikla bei galimybė naudotis piniginėmis lėšomis, siekiant atsiskaityti su darbuotojais, valstybės biudžetu ir kreditoriais, pažymėtina, kad Registrų centro atsisakymas išregistruoti Turto arešto aktą neužkerta kelio pareiškėjai kreiptis į teismą ABTĮ nustatyta tvarka dėl reikalavimo užtikrinimo priemonės pakeitimo ir / ar panaikinimo (ABTĮ 70 straipsnio 6 dalis).

Dėl Sprendimo atitikimo Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) reikalavimams pasisakytina, kad pagal VAI 10 straipsnio 5 dalį administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. LVAT yra pažymėjęs, kad minėtos VAI nuostatos reiškia, jog individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1440/2014, 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022, kt.). Viešojo administravimo sistemos subjektų sprendimas yra naikinamas, kai toks sprendimas yra visiškai nemotyvuotas, teisės akto adresatas negali suvokti, kodėl jam priimtas toks sprendimas, ir negali apsiginti (žr., pvz., LVAT 2011 m. birželio 27 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011).

Įvertinusi skundžiamo Sprendimo turinį, Komisija daro išvadą, kad atsakovė pareiškėjos Prašymą išnagrinėjo teisės aktų nustatyta tvarka savo kompetencijos ribose. Komisija nenustatė teisinio ar faktinio pagrindo pripažinti Sprendimą nemotyvuotu ar neteisėtu. Atsakovė Sprendime nurodė Prašymo nagrinėjimui reikšmingas faktines aplinkybes ir atsisakymo tenkinti Prašymą teisinį pagrindą, Sprendimas atitinka VAI nustatytus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, todėl pagrindo jį naikinti nėra. Netenkinus pagrindinio reikalavimo, taip pat nėra pagrindo tenkinti išvestinį skundo reikalavimą dėl atsakovės įpareigojimo priimti naują sprendimą. Pareiškėjos skundas

atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (duomenys neskelbtini) skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė